

02-08-2021 ΗΧΟΣ ΠΛ. Α'.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ.

Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς 03-08-2021.

† Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου,
Δαλμάτου καὶ Φαύστου.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103)

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεὸς μου ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Επ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Εκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Εποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ανέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Εξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Εκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ανοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Αντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Εξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καί τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καί τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

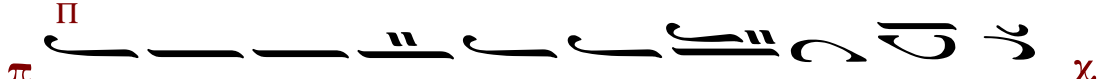
ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρά
Ψαλμός ρμ' (140)
Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

 Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα
 κου σον μου ει σα κου σον μου ου Κυ ρι ι ε
 Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα κου
 σον μου προ σχες τη φω νη της δε η σε ω
 ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε
 ει σα κου σον μου ου Κυ ρι ι ε

 Κα τευ θυν θη τω η προ σευ χη μου
 ως θυ μι αμα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις
 των χει ρων μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη

ει σακουσον μου Κυ ρι υ ρι ✠

✠ Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
λη μου ✠

✠ Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο
γους πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι
προ φα σεις εν α μαρ τι ι αις ✠

Π
✠ Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις
την α νο μι ι α αν και ου μη συν δυ α σω
με τα των ε κλεκ των αυ των ✠

Π
✠ Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγξει με **Δ** ελαιον δε αμαρτωλου μη λιπα
να ατωτην κεφαλην μου **κ**

κ **Ο** τι ετι και η προσευχη μου ενταις ευ
δοκiais αυτων **κ** κατεποθησαν εχομε
να πετρας οι κριται αυτων **κ**

κ **Α**κουσονται τα ρηματα αμου ο
τι ηδυνθησαν **Δ** ωσει παχος γης εραγη ε
πιτης γης **Δ** διεσκορπισθητα οστα αυτων
παρα τον Ααδην **κ**

κ **Κ** **Ο** τι προς σε Κυριε Κυριε οι οφθαλ
μοι μου **κ** επισοιηλπισα μη αντανε

λης την ψυχήν μου
Φυλάξον με από παγίδος ης
συνέστησαν το όμοιο και από σκανδαλών
των εργαζομένων την ανομιμίαν
Πεσούνται εν αμβληστρωμάτων
οι αμαρτωλοί και τα μονασειμίεγω
έως αν παρελθώ
Φωνή μου προς Κύριον εκκραζά
φωνή μου προς Κύριον εδεήθη
Εκχέωνω πόνον του την δεήσιν
μου την θλίψιν μου ενωπίονα του απαγγε

λω^χ_ῥ

^Π
Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα
μου και συ εγνωστας τριβους μου^χ_ῥ

^Π
Εν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην^χ_ῥ

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι^χ_ῥ

^Δ
Κα τε νο ουν εις τα δε ζι α και ε πεβλε
πον^Δ και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με^χ_ῥ

^χ_ῥ Ἄ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ
εστινο εκ ζη των την ψυ χην μου^χ_ῥ

^Κ
Ε κε κρα ζα προς σε Κυ υ ρι ε ει ει
πα^γ σου ει η ελ πεις μου με ρι ις μου ει

εν γηζωντων^κ

^κ Προσχες προς την δεησιν μου^{γ'}

ο οτι εταπεινωθην σφοδρα^κ

^κ Ρυσαι με εκ των καταδικων

των με^π οτι κραταιωθης ανυπερ ε

με^κ

^κ Εξαγαγε εκ φυλακης την ψυχην

μου^{γ'} του εξομολογησασθαι τω νο

ματισου^κ

^κ Εμευπομενουσι δικαιοι^{γ'} ε

ως ου ανταποδωωσ μοι^κ

Εκ βα θων ε κε κρα ζα σοι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε νει σα α κου σον της φω
νης μου

Γεν η θη τω τα ω τα σου προ σε χον
τα εις την φω νην της δε η σε ως μου

Στιχηρὰ Δεσποτικά,
Ἦχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Λῦσόν μου τῆς καρδίας Σωτήρ, τὴν ἐκ δαιμόνων γενομένην μοι πώρωσιν, καὶ δός μοι δακρύων ὄμβρους, τῆς μετανοίας ὡς ἄν, τὰ πολλὰ θρηνήσω μου ἐγκλήματα, καὶ πᾶν τὸ ῥυπαῖνον, τὸν λογισμόν μου ῥυφθήσωμαι, καὶ τοῦ τῆς λήθης, σκοτασμοῦ λυτρωθήσωμαι, καὶ ἀρθήσωμαι, πρὸς καλῶν κατανόησιν, πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσον, ἰλάσθητι Κύριε, καὶ τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τῶν τυραννούντων ἀπάλλαξον, παθῶν ὅπως εὔρω, ἐν σοὶ ἄνεσιν καὶ πράττω, τὰ σὰ θελήματα.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Χεῖλη μεμολυσμένα κινῶ, καὶ ῥυπαράς χειρας πρὸς σὲ Ὑπεράγαθε, καρδίαν συγκεχωσμένην, τοῖς πονηροῖς λογισμοῖς,

ὄφθαλμοὺς τυφλώττων ὁ πανάθλιος, ψυχὴν περιφέρω, ἐσκοτισμένην τοῖς πάθεσι, καὶ ταῖς ἀτόποις, ἡδοναῖς ὁ παμβέβηλος συγκαλύπτομαι, καὶ οὐκ ἔχω ἀνάνευσιν, ἔκτεινον τὰς ἀχράντους σου, παλάμας φιλόανθρωπε, σῶσόν με Σῶτερο βοῶ σοι, καὶ μολυσμοῦ ἀποκάθαρρον, πολλῶν ἐγκλημάτων, καὶ δεινῶν ἐπερχομένων, ὡς πολυεύσπλαγχνος.

Ἔτερο Σπικηρὸ τοῦ Προδρόμου,

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ἀσκητικῶν

Στίχ. γ'. Ἄπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ρεῦμα σφοδρὸν καὶ πάνυ δεινόν, τῆς καταιγίδος τῶν παθῶν τῇ καρδίᾳ μου, ἐχύθη καὶ κατακλύζει, καὶ εἰς βυθὸν ζοφερόν, συνωθεῖ ἀτόπου ἀπογνώσεως, αὐτὸς ἀοράτω, ἐπιστασίᾳ σου φάνηθι, καὶ τῇ ἰσχύϊ, τῆς σεπτῆς συμπαθείας σου, τοῦτο ξήρανον, καὶ εἰς τέλος ἀφάνισον, ρεῖθρά μοι παρεχόμενος, πλημμύρη αἰοίδιμε, τὰ καταρδεύοντα φρένας, καὶ νοῦν καὶ ἔννοιαν ἄπασαν, δι' ὧν ἐκβλαστάνειν, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, δίδου μοι Πρόδρομε.

Σπιχηρά Προσόμοια τοῦ μηναίου (γ').

Ἦχος πλ. δ'.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Στίχος δ'.

Ὁ τι πα ρα τω Κυ ρι ω το

ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις

και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ

πα σων των α νο μι ων αυ του

Οἱ Ὅσιοί σου Κύριε, ἔξομοιούμενοι τοῖς Ἀσωμάτοις, διὰ δεήσεως καὶ ἐγκρατείας, πάθη ἐμείωσαν σαρκός, καὶ τῇ ἀπαθείᾳ διαλάμπαντες, πάντων τὰς καρδίας κατεφώτισαν, αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁι Ο σι οι σου Κυ ρι ε ε ζο

μοι ου με νοι τοις Α σω μα α τοις δι α δε

η σε ως και εγ κρα τει ας πα α θη ε μει

ωσαν σαρκος ^ν και τη α παθει α δι α
 λαμψαντες ^ν παντων τας καρδι ας κατε φωτι
 σαν ^ν αυτωνταις ικεσιαις δωωρησαιτω
 λαωσουτο μεγαελεος ^ν

Στίχος ε'. ^χ ^ν ^N
 Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν
 τα εθνη ^χ ^ν ⁶ ^λ ε παι νε σα τε αυ τον παν
 τες οι λαοι ^ν

Δαλμάτιος και Ίσακιος, ζήλον ένάρετον
 άναλαβόντες, Άρείου αίρεσιν και Νεστορίου,
 καταβεβλήκασι σαφώς, και τοίς όρθοδόξοις
 συμμαχήσαντες, κλέος παρ ά πάντων
 άπηνέγκαντο, αύτων Χριστέ πρεσβείαις,
 δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα έλεος.

^ν ^N
^ν Δαλ μα τι ος και Ι σα κι ος ζη λον

ε να ρε τον α να λα βο ον τες ^ΔΑ ρει ου
 αι ρε σιν και Νε στο ρι ου ^Δκα τα βε βλη
 κα σι σα φως ^γκαι τοις ορ θο δο ζοις συμ μα
 χη σαν τες ^γκλε ος πα ρα παν των α πη νε γ καν
 το ^γαυ των Χρι στε πρε σβει αις δω ω ρη σαι τω
 λα ω σου το με γα ε λε ος ^γ
 Στίχος 5'. ^χ^Ν
^γ^ΔΟ τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας ^βκαι η α λη θει α
 του Κυ ρι ου ^Δμε νει εις τον αι ω να ^γ

Ἀστέρες στερεώματι, τῷ τῆς ἀσκήσεως
 ἀναφανέντες, κατεφωτίσατε τῶν μοναζόντων,
 Πατέρες Ὅσιοι ψυχάς, σκότος τῶν δαιμόνων
 ἀπελάσαντες· ὅθεν μετὰ τέλος μακαρίζεσθε,

πρεσβεύοντες σωθῆναι, ἅπαντας τοὺς τελοῦντας τὴν θεῖαν μνήμην ὑμῶν.

^N
 Ἄστερεςστερεωματατωτης
 ασκησεωςαναφανεντες^Δκατεφω
 τισατετωνμοναζοντων^ΔΠατεερες
 +
 Οσοιψυχασ^γσκοτοςτωνδαιμωνωνα
 πελασαντες^γοθενμετατελοςμακαρι
 ζεσθε^γπρεσβευοντεςσωθηναιααπαντας
 τουςτελουντας^Δτηνθειανμνημημων^γ

^N
^χ
^γ ΔοξαΠατρικαιΥιωκαιΑγιω

Πνευματι^γ

^N
^γ Καινυνηκαιαικαιειςτουςαιω

νας των αιωνων αμην

υ
Α

Οί λογισμοί άκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα, καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

^N υ
Α

Οι λογισμοι ακαθαρτοι

τα χειλη δολια τα εργα δε μου εισι

παμμιαρα και τιποιηησω πως υπαν

τη σωτω κριτη Δεσποινα Παρθενε

καθικετευσον τον υιον και πλαστην

σου και κυριον οπως εν μετανοια

δεξηται μου το πνευμα ως μόνος ευσπλαγ

χνο ο ο ο ο ο ος ρ

ρ

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Εσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον
Τῆ Δευτέρᾳ ἐσπέρας
Ἦχος δ'

Ἦχος δ' Δί

Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ε ναι με προς αυ το
ον (Δίς)

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Τὸ τρίτον. Κυ ρι ος ει σα κου σε ται μου
εν τω κε κρα γε ναι με προς αυ το ο
ον

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἀπαξ).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμη, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων κτιόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοὶ Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Κοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλεάνθρωπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν ἀρχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἶη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

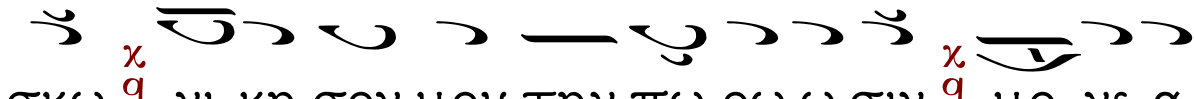
Ἀπόστιχα Κατανυκτικά,
Ἦχος πλ. α'

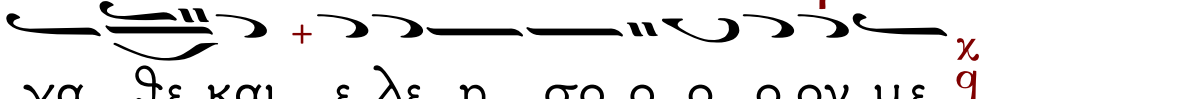
Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι,
φιλανθρωπίας ἀξιούμενος, οὐ γινώσκω, νίκησόν
μου τὴν πώρωσιν, μόνε ἀγαθέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἦχος λη̇ ρ̇ Κε

 Κυ ρι ε α μαρ τανων ου παυ ο μαι

 φι λαν θρω πι ας α ξι ου ου με νος ου γι νω

 σκω νι κη σον μου τὴν πω ρω ω σιν μο νε α

 γα θε και ε λε η σο ο ο ο ο ο ν με

Στίχ. Α΄. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου,
τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν,
ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας
αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, καὶ τὸν φόβον σου πτοοῦμαι, καὶ τὸ
πονηρὸν ποιεῖν οὐ παύομαι, τίς ἐν δικαστηρίῳ
τὸν δικαστὴν οὐ πτοεῖται; ἢ τίς ἰαθῆναι

βουλόμενος, τὸν ἰατρὸν παροργίζει ὡς καὶ γώ;
Μακρόθυμε Κύριε, ἐπὶ τῇ ἀσθενείᾳ μου
σπλαγχνίσθητι, καὶ ἐλέησόν με.

^κ₉ Κυ ρι ε και τον φοβον σου πτο ου ουμαι

^{γ'} και το πο νη ρον ποι ει ν ου παυ ομαι ^κ₉

τις εν δι κα στη ρι ι ω τον δι κα στη ην

ου πτο ει ει ται ^{γ'} ει τις ι α θη η ναι βου

λο με νος ^{γ'} τον ι α τρον πα ρορ γι ζει

ως κα γω ^κ₉ Μα κρο θυ με Κυ ρι ι ε ^κ₉ ε πι

τη α σθε νει α μου σπλα γχνι σθη τι και ε

λε η σο ο ο ο ον με ^κ₉

Μαρτυρικὸν Ἦχος πλ. α'

Στίχ. Β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος

τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως περιβαλλόμενοι, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἑαυτοὺς διαναστήσαντες, πρὸς τὰς βασάνους ἀνδρείως ἀπηυτομόλησαν, καὶ διαβόλου τὴν πλάνην καὶ τὸ θράσος κατήργησαν, οἱ Ἅγιοί σου Κύριε. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, ὡς παντοδύναμος Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Π

χ 9 Τον θυ ρε ον
χ 9 της πιστεως περιβαλλο με νοι και τω τυπω
χ 9 του Σταυρου ε αυτους δι α να στη σαν τες
χ 9 προς τας βα σα ανους αν δρειως α πηυ το μο
χ 9 λη σαν και δι α βο λου την πλα νην και το
χ 9 θρα σος κα τηρ γη σαν οι Α γι οι σου Κυ ρι ε
χ 9 αυ των ταις ι κε σι ι αις ως παν το

 δυ να μος Θε ος ^χ ₉ τω κο σμω την ει ρη νην

 κα τα πε εμ ψον ^χ ₉ και ταις ψυ χαις η μων το με

 γα ε ε λε ε ος ^χ ₉

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον, Ἦχος πλ. α'

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος λη' — Κε'

^χ ₉ Δο ξα Πα τρικαι Υι ω και Α γι ω Πνευμα

^χ ₉ τι

^χ ₉ Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω

 νας τωνα ι ω νων α μην ^χ ₉

Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το κε Παρ
θε ε νε και δο ζα ζο μεν σε οι πι στοι
κα τα χρε ε ος την πο ο ο λιν την α
σει στον το τει ει χος το αρ ρη κτον την αρ ρα
γη η προ στα σι ι αν και κα φυ γη η
των ψυ χων η μω ω ω ω ω ν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἤτοιίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Εἶτα ἄρχεται ἡ Μικρὰ Παράκλησις.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ακουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' ἰ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς ψάλλομεν·

Ἦχος Δ΄

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο

μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δ΄ Δι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

^χ ^Β
^Δ Γη Θε ο το κω ε κτε νως νυν προσ
δρα μω μεν ⁶ α μαρ τω λοι και τα πει νοι και
προσ πε σω μεν εν με τα νοι α ⁶ κρα ζον τες
εκ βα θους ψυ χης ^Δ Δε σποι να βο η θη σον
+ εφ η μιν σπλα γ χνι σθει σα ^Δ σπευ σον α
πολ λυ με θα ^Δ υ πο πλη θους πται σμα των ⁶
μη α πο στρε ψης σου σ δου λους κε νους ^Δ σε
γαρ και μον ην ελ πι δα κε κτη με θα ⁶
Δόξα.

Τὸ αὐτό ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ,
ἐν ᾧ ἡ Παράκλησις ψάλλεται.

Ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τὰς ᾠδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Ἦχος πλ. α' Νη —² Γα

χ^Γ Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ

Π^N ο λ λ ο ι σ συ νε χ ο ο με ν ο σ π η ι ρ α σ μ ο ι σ^Γ

π ρ ο σ σε κα τα φ ε ευ γ ω σω τη ρ ι ι αν ε πι

ζη των^Γ ω Μη τερ του Λο γου και Παρ θε νε

των^χ δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον^Γ

Υ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^Γ

Π^N α θων με τα ρα ατ του σι προ σβο λαι^Γ

^Π
πολ λης α θυ μι ι ας εμ πι πλω ω σαι μου
^{Γ Ν Γ}
την ψυ χην **δ** ει ρη νευ στον Κο ρη τη γα λη
^{χ λ}
νη **λ** την του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω
^Γ
με **δ**

^Γ
δ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

^Γ
Πνευ μα τι **δ**
^{Ν Γ Π Μ Γ}
δ Γω τη ρα τε κου ο σαν σε και Θε ον **δ** δυ
^{Π Μ Γ}
σω πω Πα ρ θε νε λυ τρω θη η ναι με των δει
^Γ
νων **δ** σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω

^{χ λ}
λ και την ψυ χην και την δι α νοι αν **δ**
^{Ν Ν}
δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην ^Γ ^Ν ^Π ^Μ

^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ

^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ

^Χ ^Λ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ

ως αγαθη αγαθου τελοχευτρια ^Γ ^Ν ^Π ^Μ

*Ὡδή γ'. Ὁ Εἰρμός.
Οὐρανίας ἀψῆδος.*

^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ

^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ

^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ

^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ ^Ν ^Γ ^Π ^Μ

με κυβερνησον ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ

προς τον λιμενα σου ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ ^Δ ^Γ ^Ν ^Π ^Μ

Π
των α γα θων η αι τι α ρ των πιστων το

στη ριγμα μονη πανυμνη τε ρ

ρ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ρ

ρ Ι κε τευ ω Πα ρ θε νε τον ψυ χι κον

τα ρα χον ρ και της α θυ μι ασ την ζα λην δι

α σκε δασαι μου ρ συ γαρ Θε ο νυμ φε ρ

Π
τον αρ χη γον της γα λη νης ρ τον Χρι στον ε

κυ ησας μονη παναχραν τε ρ

ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι ρ

^Ν ^Γ
 ρε ερ γε την τε κουσα τον των κα λων
^Ν
 αι τιον ρ της ευ ερ γε σι ασ τον πλου τον
^Δ
 πα σιν α να βλυ στον ρ παν τα γαρ δυ να σαι
^Π ^Γ
^Δ ρ ως δυ να τον εν ι σχυ ι ρ τον Χριστον κυ
 η σα σα θε ο μα κα ρισ τε ρ
^Ν ^Γ
 ρ και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην ρ
^Ν ^Γ
 ρ Χ α λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις
 πα θε σιν ρ ε ζε τα ζο με νω Πα ρ θε ε νε
^Ν
 συ μοι βο η θη στον ρ των ι α μα των γαρ
^Π ^Γ
^Δ ρ α νε λ λι πη σε γι νω σκω ρ θη σαυ ρον Πα

να μω με τον α δα πα νη τον ^Γ ^Δ
^Ν ^Γ
^Γ ^Δ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 Δι α α α σω ω ω σον α πο κιν
^Ν ^Δ
 δυ νων τους δου λους σου Θε ο το ο κε ο
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 τι παν τες με τα Θε ον εις σε κα τα φευ γο μεν
^Γ ^Δ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 ως αρ ρη κτον τει χος και προ ο στα σι αν
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ ^Ν
^Δ ^Γ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 πι ι ι βλε ε ε ψον εν ευ με
^Ν ^Δ ^Γ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 νει α πα νυ μνη τε Θε ο το ο κε ε πι
^Ν ^Γ ^Χ ^Λ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 την ε μην χα λε πην του σω μα τος κα κω σιν
^Γ ^Δ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 και ι α σαι της ψυ χης μου το αλ γο ο ο
^Γ ^Δ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ ^Ν ^Γ ^Χ ^Λ
 ος

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ

ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κάθισμα.

Ἦχος ἁ' Δι

Πρεσβει α φερ μη και τειχος α προ
 σμαχητον ε λεουςπηγη του κο σμουκα
 ταφυγιον εκ τε νως βο ω μεν σοι Θε ο
 το κε Δε σποι να προ φθασον και εκ κιν δυ
 νων λυ τρωσαι η μας η μο νη τα χε ως
 προ στα τευ ου σα

Ὡδή δ'.

Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἦχος λ' αἰ — Γα

Υπεραγαθεοτοκωσον

η μας

φωνων μου τον ταραχον η τον κυ

βερνη την τεκουσα Κυριον και τον κλυ

δωνακατευνασον των εμων πταισμα

των Θεονυμφευτε

Υπεραγαθεοτοκωσον

η μας

ευσπλαγχνιας την αβυσσον επικα

λου με νω της σης πα ρα σχου μοι ^Δη τον
ευ σπλαγ χνον κυ η σα σα ^Δκαι Σω τη ρα
παν των των υ μνου ν των σε ^Δ
^ΔΔο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι ^Δ
^ΔΑ πο λου ον τες Πα να γνε ^Δτων σων δω
ρη μα των ευ χα ρι στη ριον ^Δα να μελ
πο μεν ε φυ μνιον ^Δοι γι νω σκον τες σε Θε
ο μη το ρα ^Δ
^ΔΚαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην ^Δ

^M
^N
^Γ
 ρι θι ελ πι δα και στη ρι γ μα ρι και της σω
 τη ρι ας τειχος α κραδαν τον ^χ ^λ κε κτη με
^N ^Γ
 νοι σε Πα νυμνη τε ^Δ ρυ σχε ρει ας πα σης εκ
 λυ τρου με θα ρι

Ῥοδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

^Γ
^Γ
 ρι Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
 η μας ρι
^N
^Γ ^N ^Γ
 ρι Ε μ πλη σον Α γνη ευ φρο συ νης την
 καρ δι αν μου ρι την σην α κη ρα τον δι δου
^χ ^λ
 σα χα ραν της ευ φρο συ νης η γεν νη σα σα
 τον αι τι ον ρι

Υπεραγαθεοτοκωσον
ημας
λυτρωσαι ημας εκ κινδυνων θεο
τοοκε αγνη αιωνια τεκου
σαλυτρωσιν και την ειρηνην την παντα
νουνυπερεχουσαν
δοξα πατρι και υιω και αγιω
πνευματι
λυσον την αχλυν των πταισμων μου
θεο νυμφε τω φωτισμω της σης λαμπρο
τητος η φως τεκουσα το θειον και προαιω

νι ον

και νυν και αι και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

ασαι Α γνη των πα θων μου την α

σθενει αν ε πι σκο πης σου α ζι ω σα σα

και την υ γει αν τη πρε σβει α σου πα ρα

σχου μοι

*ᾠδὴς'.
Τὴν δέησιν.*

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

θα να α του ου ου ου και της φθο ρας

ως ε σω σεν ^Ν ^χ ε αυ τον εκ δε δω κω ως τω ^Π
^Ν ^Γ
 θα να τω ^γ ^δτην τη φθο ρα και θα να τω μου
 φυ σιν ^χ ^λκα τα σχε θει σαν Παρ θε νε δυ σω πη
^Γ ^Ν ^Γ ^Δ
 σον ^δτον Κυ ριον σου και Υι ον ^θτης εχ θρων
 κα κουρ γι ας με ρυ σα σθαι ^δ
^Γ
^δ ^Υ πε ρα γι α θε ο το κε σω ω σον
^Γ
 η μας ^δ
^Γ ^Ν ^Γ ^Γ ^χ ^λ
^δ Προ στα α α τι ιν σε ^λτης ζω ης ε
^Ν
 πι στα μαι ^χ ^λκαι φρου ραν α σφα λε στα α την
^Γ
 Παρ θε νε ^δτων πει ρα σμων δι α λυ ου σαν
^χ ^λ
 ο χλον ^λκαι ε πη ρει ας δαι μονων ε λαι νου

σαν και δε ομαιδι απαντος εκφθορας των

παθων μου ρυσθηναι με

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

Πνευματι

ως τει ει ει χο ο ος καταφυ

γης κκτημεθα και ψυχων σε παν τελη η

σωτηριαν και πλατυσμον εν ταις θλιψε

σι Κορη και τω φωτισουα ει αγαλλο

μεθα ω Δεσποινα και νυν η μας των πα

θων και κινδυνων διασωσον

και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων αμην^α
Εν κλι^ι νη^η η^η λυ^ν α σθε
νων κα^τ α κει^μ αι και ουκ^ε εστιν^ι α σις^τ η
σαρ^κ ι μου αλλ^η Θε^ο ν και Σω^τ η ρα του
κο^σ μου και τον λυ^τ η ρα των νο^σ ων κυ^η σα
σα σου δε ομαι^τ ης α γα θης εκ^φ θο ρας νο
ση μα^τ ων α να στη^σ ον
Δι^α α α α σω^ω ω σον α πο^κ ιν
δυ^ν ων τους δου^λ ουσ σου Θε^ο το ο κε ο
τι παν^τ ες με^τ α Θε^ο ν εις σε κα^τ α φευ^γ ο μεν
ω^ς αρ^ρ η κτον τει^χ ος και προ^ο στα σι αν

ἁ ἁ α α χ ρ α α α ν τ ε ἡ δι α λο
 γου τον Λο γον α νε ρ μη νε ευ τως ε π ε
 σχ α τ ω ν τ ω ν η με ρ ω ν τε κου σα δυ σω π η σ ο ν
 ως ε χ ο υ σα μη τ ρ ι κ η ν πα ρ ρ η σ ι ι α α α
 αν

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός ἐν ἐκάστη δεήσει ψάλλει τὸ·
Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Κοντάκιον.

Ἦχος Δ'

^Γχ̣ ^Μ ^Δ
 Προστασια των Χριστιανων ακα
 ταισχυντε ^Δ μεσι τει απρος τον Ποιη
 την αμεταθετε ⁶ μη παριδης αμαρτω
 λων δεησεων φωνας ^Δ αλλα προφθασονως
 αγαθη ^Δ εις την βοηθειαν ημων
 των πιστως κραυγαζοντων σοι ⁶ ταχυνον
 εις πρεσβειαν ^Δ και σπευσον εις ικεσιαν
^Δ η προστατευουσα αι ^{ζ'} Θεο
^Β το κε των τιμων των σε ⁶

Και εὐθύς τὸ προκείμενον.

^Γχ̣ ^Δ
⁶ ^λ Μνησθησομαι του ονοματος σου εν

^B
 παση γενεα και γενεα (δίς) 6
λ

^χ
^Δ Στίχ. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. Δ
λ

^Π ^Δ
 Του ο νο μα τος σου μνη σθη σο μαι ζ'
λ

^M ⁷
 εν παση γε νε α και γε νε α α α Δ
λ

Ὁ Διάκονος ἢ ὁ Ἱερεὺς.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ Χορὸς. Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ' χῦμα).

Ὁ Ἱερεὺς: **Γ**οφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορὸς. Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα, Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορὸς: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Ἱερεὺς.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστάσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλη, καὶ εἶπεν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοὶ τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γάρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου, καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα, ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ, Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμα μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεία ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας

τρεις, και υπεστρεψεν εις τον οικον αυτης.

Ο Χορός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦχος Δ' Δόξα Πατρι και Υι ω και
Α γι ω Πνευ μα τι Πα τερ Λο γε Πνευ
μα τρι ας η ε εν μο να δι ε ξα λει ψον τα
πλη θη^{ν'}των ε μων εγ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην^Δ Φαις της Θε ο το κου
πρε σβει αις Ε ε λε η μον ε ξα λει ψον τα
πλη θη^{ν'}των ε μων εγ κλη μα των

^χ^Μ Ε λε η σον με ο Θε ος^Δ κα τα
το με γα ε λε ος σου^Δ και κα τα το

πληθος των οικτιρμων σου ελαλειψον

το ανομημα μου

Μη καταπιστευσης με ανθρωπι

νη προστασια παναγια Δεσποινα

αλλα δεξαι δεησιν του ικετου σου

θλιψις γαρ εχει με φεερειν ου

δυναμαι των δαιμονων τα το ζευμα

τα σκεπην ου κεκτημαι ου δε που προ

σφυγω ο αθλιος παντοθεν πολεμου

μενος και παραμυθιαν ουκ εχω πλην

σου Δεσποινα του κοσμου ελπις και προ

στα σι α των πιστων ^Δμη μου πα ρι δης

την δε η σιν ^Bτο συμ φε ρον ποι η σοον ⁶

Ἐτερα Θεοτοκία.

^M^Δ⁶ Ου δεις προ στρε χων

ε πι σοι ^Δκα τη σχυμ με νος α πο σου εκ

πο ρευ ε ται α γνη Παρ θε νε Θε ε ο το κε

^M⁶αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα νει το

δω ρη μα ^Δπρος το συμ φε ρον της αι τη

σε ω ω ως ⁶

^Δ⁶ Με τα βο λη των θλι βο με ε ε ε

^χων ⁶α παλ λα γη των α σθε νουν των υ υ

παρ χου σα ^ΔΘε ο το κε Παρ θε νε ⁶σω ζε

πο λιν και λα ον ^Δτων πο λε μου με νων η
η ει ρη νη ^Δτων χει μα ζο με νων η η γα λη
νη ⁶ η μο νη προ στα σια των πι στω
ω ων ^Δ

Ὁ Ἱερεὺς: **Ἐ**ὠσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου...

Ὁ Χορὸς: **Κ**ύριε, ἐλέησον (ιβ').

Ὁ Ἱερεὺς. **Ἐ**λέει καὶ οἰκτιροῖς...

Ὁ Χορὸς: **Ἄ**μήν.

Ὡδή ζ'.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἦχος πλ. Νη —² Γα

Ἰ^Γ Ἰ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας^{Μ Γ}

την η μων σω τη ρι αν ως η θε λη

σας Σω τε ροι κο νο μη σα σθαι εν μη τρα της

Παρ θε νου κα τω κη σας τω κο σμω ην προ

στα τιν α νε δει ζας ο των Πα τε ρων η

μων Θε ος ευ λο γη τος ει

Ἰ^Γ Ἰ^Γ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

^{Μ Γ}
 Θελητην του ελεους ^Γον εγεννη
 σας Μητερ αγνη ^Γδυσωπησον ^Γαρυσθηναι
 των ^Γπταισμων ^{Ν Γ}αψυχης τε ^Γμολυσμων
 των ^Χατουςεν ^Γπιστει ^{Ν Γ}κραυγαζοντας ^Γοτων
 Πατερων ημων ^ΓΘεος ^{Ν Γ}ευλογητος ^Γει

^Γ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω

^Γ Πνευματι ^{Μ Γ}

^Γ Θεσαυρον σωτηρι ^Γας ^Γ και ^Ππηγην
 φθαρσι ^Γτην ^{Ν Γ}σεκυησασαν ^Γ και ^Ππυργον
 α ^Γσφαλει ^{Ν Γ}ας ^Γ και ^Γθυραν ⁺μετανοι ⁺ας ⁺τοις
 κραυγαζουσιν ^Γ ε ^Γδειξας ^Γ ο ^Γτων Πατερων

η μων Θε ος ευ λο γη τος ει
 και νυν και α ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 Γω μα α των μα λα κι ας και ψυ χων
 αρ ρω στι ας Θε ο γεν νη τρι α των πο
 θω προ σι ον των τη σκε πη σου τη θει
 α θε ρα πει νει α ζι ω σον η τον Σω τη
 ρα Χρι στον η μιν απο τε κου σα

Ὡδή η'.
 Τὸν Βασιλέα.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας

^ΓΧ ^Ν ^Γ ^Γ ^Χ ^Ν
 ρήτους βο η θει ας λτης πα ρα σου δε
^Ν ^Δ ^Π ^Ν
 ο μενους μη πα ρι δης Παρ θε ε νε υ μνου
^Γ ^ν
 τας και υ πε ρυ ψου ουν τας σε Κο ρη ει
^Γ
 εις αι ω νας
^Γ
 Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον
 η μας
^Γ ^Ν ^Γ ^Γ ^Χ ^Ν
 ρήτων ι α μα των λτο δα ψι λες επι
^Ν ^Δ ^ν
 χε εις τοις πιστως υ μνου σι σε Παρ θε νε
^Γ
 και υ πε ρυ ψου ουν τον α φρα στο ον
^Γ
 σου το κον
^Γ
 Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

τας ασθε νει ασ μου της ψυχης ι α

τρευεις και σαρκος τας οδυ υνας Παρθε νε

ι να σε δοξα ζω την κεχαριτω με

νην

και νυν και αι και εις τους αι

ων αστων αιωνων αμην

των πειρασμων σου τας προσβολας εκ

διωκεις και παθωντας εφοδους Παρθε

νε οθεν σε υμνου ουμεν εις παντας

τους αιωνας

Ὡδή θ'.

Κυρίως Θεοτόκον.

Υπεραγαθεοτοκωσον
η μας

Ροηνμουτωνδακρυωνμηαπο
ποιησηςητουπαντοςεκπροσωπου

πανδακρυοναφηρηκοταΠαρθενε
Χριστονκυησασα

Υπεραγαθεοτοκωσον
η μας

Χαρασμουτηνκαρδιανπληρωσον
Παρθενεητηςχαραςδεξαμενητο

πλη η ρω ω μα ρ της α μαρ τι ας την

λυ ύ πην ε ζα φα νι σα σα ρ

ρ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας ρ

ρ Ηι μη ην και προ στα σι α ρ των σοι προ

σφευ γο ον των ρ γε νου Παρ θε νε και τει χος α

κρα α δα αν τον ρ κα τα φυ γη τε και σκε

πη και α γαλ λι α μα ρ

ρ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ρ

ρ Φω το ος σου ταις α κτι σι ρ λαμπ ρυ νον

Παρ θε ε νε το ζο φε ρον της α γνοι ας δι

ω ωκουου σα τους ευ σε βως Θε ο το

κον σε καταγγελλον τας

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

κα κω ω σε ως εν το πω τω της α

σθε νει ει ας τα πει νω θεν τα Παρ θε νε θε

ρα πευ στον εξ αρ ρω στι ας εις ρω σιν

με τα σκευ α ζου σα

Μεγαλυνάρια. αξι ον ε στιν ως α λη

θως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο τον την

α ει μα κα ριστον και πα να μω μη τον
 και Μη τε ρα του Θε ου η μων
 ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ζο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
 δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν
 την ον τως Θε ο το κον σε μεγα λυ νο μεν

Καὶ θυμιᾶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιαστήριον καὶ τὸν Λαόν ἢ τὸν
 οἶκον ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις, καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

την υ ψη λο τε ραν των ου ρα νων
 και κα θα ρω τε ραν λαμ πη δο νων η λι α
 κων την λυ τρω σα με νην η μας εκ της

κα τα ρας ^χ λτην ^{Ν Γ} Δε σποι να ν του κο ο σμου ^Ν 9

υ μνοις τι μη σω μεν ^Γ 8

^Π 8 ^Γ Α πο των πολ λων μου α μαρ τι ων ^Γ 8

α σθε νει το σω μα α σθε νει μου και η ψυ

χη ^{Ν Γ} 8 προς σε κα τα φευ γω την ^{Ν Γ} Κε χα ρι

τω με νην ^χ λ ^{Ν Γ} ελ πις α πη λ πι σμε ε νων ^Ν 9

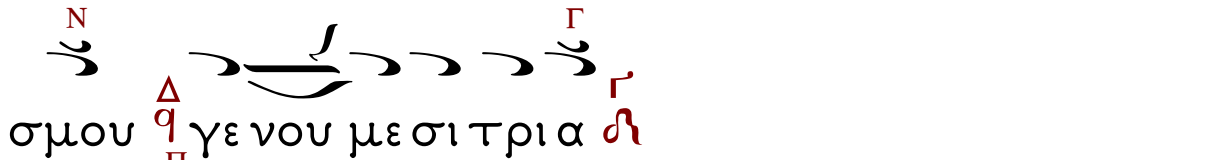
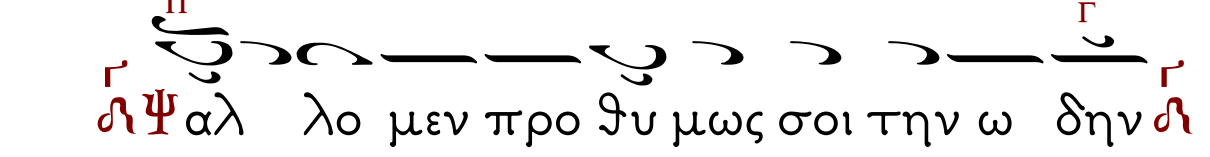
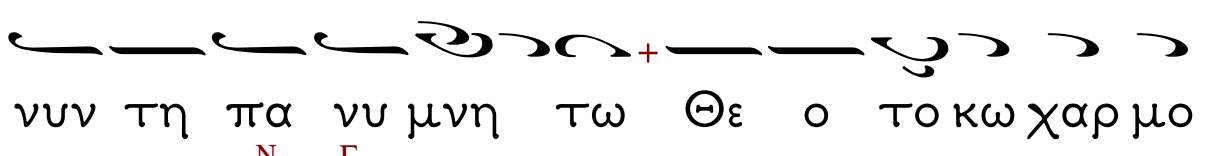
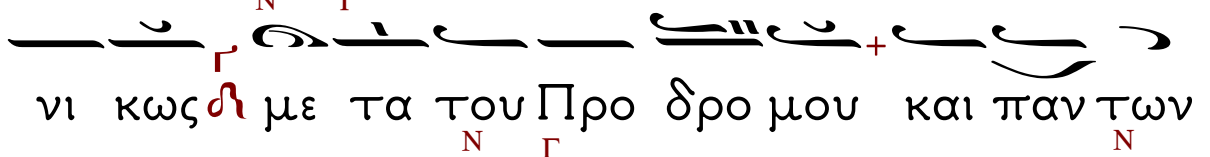
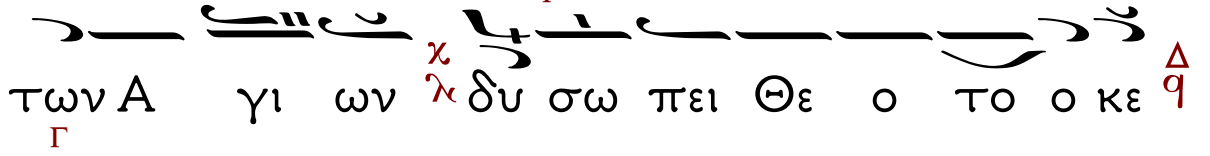
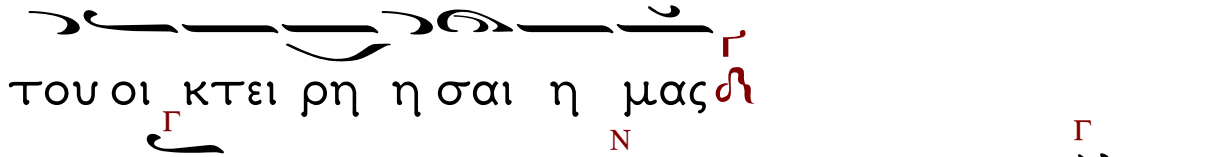
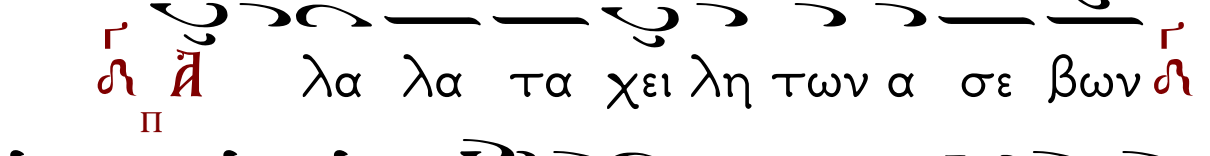

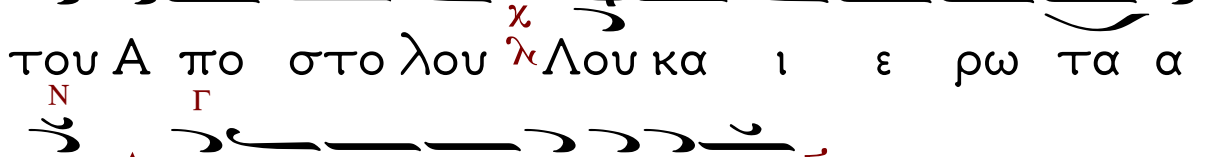
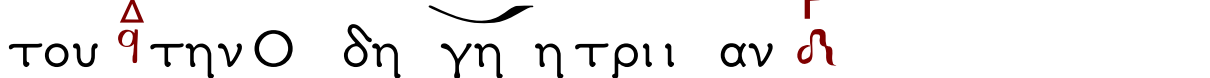
συ μοι βο η θη σον ^Γ 8

^Π 8 ^Γ Δε σποι να και Μη η τηρ του Λυ τρω του ^Γ

^Π 8 δε ζαι πα ρα κλη σεις α να ζι ων σων ι

κε των ^Γ 8 ι να με σι τευ σης προς τον εκ

σου τε χ θεν τα ^χ λ ^{Ν Γ} ω Δε σποι να του κο ο

σου
Ψαλμο^Γ μου προ^Γ φυμα^Γως^Γ σοι^Γ την ω^Γ δην^Γ

νυ^Γν την πα^Γ νυ^Γμνη^Γ τω^Γ Θε^Γ ο^Γ το^Γ κω^Γ χαρ^Γμο^Γ

νικ^Γω^Γς^Γ με^Γ τα^Γ του^Γ Προ^Γδρο^Γμου^Γ και^Γ παν^Γτων^Γ

των^Γ Α^Γ γι^Γ ων^Γ λ^Γ δου^Γ σω^Γ πει^Γ Θε^Γ ο^Γ το^Γ ο^Γ κε^Γ

του^Γ ο^Γ κτει^Γ ρη^Γ η^Γσαι^Γ η^Γ μας^Γ

Α^Γ λα^Γ λα^Γ τα^Γ χει^Γλη^Γ των^Γ α^Γ σε^Γ βων^Γ

των^Γ μη^Γ προ^Γσκυ^Γνουν^Γ των^Γ την^Γ ει^Γ κο^Γ να^Γ σου^Γ

την^Γ σε^Γ πτη^Γνην^Γ την^Γ ι^Γ στο^Γ ρη^Γ θει^Γσαν^Γ υ^Γ πο^Γ

του^Γ Α^Γ πο^Γ στο^Γ λου^Γ Λου^Γκα^Γ ι^Γ ε^Γ ρω^Γ τα^Γ α^Γ

του^Γ την^Γ Ο^Γ δη^Γ γη^Γ η^Γτρι^Γαν^Γ

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

^Π
^Γ ^Χ ^Γ ^Π
 Παισων Αγγελων αι στραται
^Ν ^Π
 Προδρομε Κυριου Αποστολων ηδω
^Γ ^Ν ^Γ ^Ν
 δε κας οι Αγιοι Παντες με τατης
^Ν ^Γ ^Ν ^Χ ^Γ ^Ν ^Δ
 Θεο του κου ποιησα τε πρεσβειειαν
^Γ ^Ν ^Γ ^Γ
 εις το σωθηναι ημασ

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (γ')

Δόξα. Καὶ νῦν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν· Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα. **Κ**αὶ νῦν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ τυπικοῦ Ἀπολυτίκιον.

6. αλλ ε πι βλεψον και νυν ως ευ σπλαγχνος

Δ και λυ τρωσαι η μας εκ των εχθρων ημων

6. Δ B σου γαρ ει Θεος ημων Δ και η μεις λαος σου

6. παντες ερ γα χειρων σου και το ο νο

μασου ε πι κεκλημεθα 6.

Δ χ και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην Δ

Δ χ της ευ σπλαγχνι ας την πυλην α νοι

ζον η μιν Δ ευ λο γη με νη Θε ο το κε 6.

ελ πι ζοντες εις σε μη αστοχησωμεν Δ

ρυ σθει ημεν δι α σου των πε ρι στα α σεων

ε σου γαρ ει η σω τη ρι α ζ' του γε
νους των Χριστι α νω ω ω ν Δ

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατά τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου (.....) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ (ὀνόματα).

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἄλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου, ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ὁ Ἱερεὺς· **Γ**οφία·

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ε**ὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Ἀ**μήν. **Σ**τερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρα, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεὺς· **Δ**όξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης· **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς· **Χ**ριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας Αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν

τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἄσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων,
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν
ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν
ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (τοῦ Ναοῦ)
τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ
καὶ Ἄννης, (τῆς ἡμέρας) καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταηχοῦστου ψάλλονται, τὰ
ἐπόμενα

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἦχος ἦ Γα^ϕ

ἄπο στολοὶ ἐκ περὰ ἀνω
 ὠν^γ σου να θροισθεν τε ες ἐν θα^α δε^α
 Γεθση μα νη τω χω ρι ι ω^ω ω^ω κη δευ
 σα τε μου ου το σω ω^{μα} και συ
 Υι υι ε ε και αι αι Θε ε ε ε ε ε μου ου
 πα ρα λα βε μου ου το πνε ε ευ μα^α
 Ὁ γλυ κα σμος των Αγ γε ελω ω^ω ω^ω
 των θλι βο με νων η η χα ρα^α χρι στι
 α νων η προ στα α τι ι ι ις Παρ θε νε
 Μη τη ηρ Κυ ρι ι ου αν τι λα α

βου ου μου ου ου και ρυ υ υ υ σαι αι των

αι ω νι ω ω ν βα σα α νων

Και σε με σι τρι αν ε ε χω ω ω ω

προς τον φι λαν θρω πο ον Θε ον μη

μου ε λεγ ζη τας πρα α ζει ει ει εις ενω

πι ον τω ων Αγ γε ε λων πα ρα

κα α λω ω σε ε ε Πα ρθ ε ε ε ε νε ε

βο η θη σον μοι εν τα α α χει

Χ ρυ σο πλο κω τα τε πυ υρ γε ε ε ε

και δω δε κα τει ει χε πο ο λισ η

λι ο στα λα κτε θρω ο νε ε ε ε κα θε

δρα του Βα α σι λε ε ως α κα
τα α νο ο η η η τον θ α α α αυμα α
πως γα λου χεις το ον Δεσπο ο ο τη η
η η η η η η η

Ὁ Ἱερεὺς: Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.